

Sambandsflokkurin

Stuðulin til barnaansing skal fylgja børnunum, so foreldur sjálvi kunnu gera av hvussu børn teirra verða ansaði.

Sambandsflokkurin virkar fyri, at allar føroyskar familjur kunna búa í egnum húsum og íbúðum. Harafturat eiga at vera bót um møguleikarnar fyri at leiga íbúðir. Sambandsflokkurin vil stuðla teimum ungu, ið skulu seta búgv. Men her eru møguleikar sum enn ikki eru royndir tá talan er um barnaansing, nevniliga at tann stuðul frá almennari síðu av til barnagarðar og veggustovur sum er baseraður á eitt vist gjald pr. barn, eiga at kunna fylgja barninum, so at foreldrin sjálvi kunnu avgerða um børn/barn teirra skulu verða heima ella passaði í almennum ansingarpláss. Við øðrum orðum, sey foreldur sum ikki fáa børn síni ansaði verða forðuleið, i mun til sey foreldur sum fáa børn síni í veggustovu/barnagarð. Her er tað at stuðulin frá almennari síðu av verður ójavn forðuleið, við tað

at einans børn sum eru í barnagarði í fáa stuðul. Um stuðlin fylgdi barninum, var hesin missmunur ikki til. Tíðin stendur ikki í stað, fyri nøkrum árum síðani var tað ein sjálfvlygja at børnini skuldi í veggustovu og síðani í barnagarð, meðan foreldrin arbeiddu til dagsins upphald. Figgjarætlanin hjá einari familju bygd á tvær inntøkur fyri at fáa endarnar at rokka saman. Fyrst í nítúarum fóru búskaparliga at ganga illa í Føroyum, arbeiðsloysið vaks og figgjarliga hekk ikki saman hjá familjum. Bankar og Sparikassar umstilladu seg til tær ringu tíðirnar, og tillagaðu afturgjaldsháttin í mun til ta inntøku sum familjan hevði. Hetta førði við sær, at nøgvar mammur blivu heima-gangandi, og harvið blivu børnini heima og tey børn, sum gingu í skúla, fingi ein nýggjan gerandisdag sum

tey ikki høvdu uppliva fyrr, at koma heim til hús eftir skúlatíð, og verða móttikin av einum av foreldrunum, ístaðin fyri at koma heim til eitt tómt hús. Foreldur funnu skjótt út av, at hesin nýggi gerandisdagurin hevði stóran og positivan ávirkan á børnin. Heimið bleiv fyri nógv børn eitt nýtt heim við nýggjum lívsverðum.

Hetta hevur so ført við sær, at serliga mammur við arbeiði úti, hava ynski um niðurstetta arbeiðstíð, so tær kunna verða meira heima hjá børnunum.

So her er aftur nakað sum talar fyri at stuðulin eiga at fylgja barninum.

Vel sambandsflokkinn, vit tryggja tína framtíð.

Annfinn Brekkstein
vælvni sambandsflokksins

Vel sambandsflokkinn, vit tryggja tína framtíð.

Annfinn Brekkstein
vælvni sambandsflokksins

Hví velja vit Sambandsflokkinn?

Góðu føroyingar, nú nærkast valið so eg fá ikki skriva meira til tykkum. Eg vil tí heita á tykkum um at hugsa tykkum um einaferð afturat, tí tað er umráðandi at tit seta krossin fyri lista B.

Tjóðveldisflokkurin, ja hvat er hann? Hann er ein flokkur, ið gongur og sigur ósannindir. Til dømis kann eg nevna ta minstu lygnina. Blokkurin sigur hann, fer beinleiðis niður aftur til rentur og avdrög, so hann vóru vit betri fyri uttan. Hvat skuldu vit fingið pengarnar frá tí rentur og avdrög, um blokkurin ikki var? Fólkaflokkurin? Ja hann er kendur fyri at leggja undir seg fyrst, og so fáa vit tað ið er eftir. Ja so er tað Javnaðarflokkurin. Jú hann hevur eina stævn-

skrá, sum byggir á tann meiniga mannin. Hvat gera teir tá á stendur? Jú, tá koma teir eftir tær og lata teg úr, so at tú einki hevur eftir at fara í.

Tit síggja sjálvi at tað er bara eitt alternativ, tað er Sambandsflokkurin, hann vil øllum væl og hugsar seg um, aðrenn hann setur nakad í verk, so at tað tæni fjøldini.

Far tí á val og vel Sambandsflokkinn, lista B ella eitt av valevnum. Takk fyri.

Mikkjal Samuelson
Vælvni
Sambandsflokksins
í Norðurstreymoy

Jarnbrot úr tonglatilfari Vælfærið og ríkisfelagsskapur

Bodskapurin í Jóannesar opinbering í Sosialinum 7. april 1998 er sum royktám av kaldari grúgv, tá ein hevur í huga, at Javnaðarflokkurin fjarðursáur og veingjaskerur hevur skákað seg fram á hókum hesi seinastu fyra árin í føroyskum politikki. Eftir valið 7. juli 1994 stuðlaði Sambandsflokkurin honum í at royna flogið í samgongusamstarvi, men eingin stíðil var í, veingimur bóru ikki.

At Javnaðarflokkurin sum landsins størsti flokkur fyrst í nítúarum soleiðis fór upp í rak, komst av teimum revsingartiløkum, sum flokksins egnu stuðlar settu í verk vegna ta vanstýring, flokkurin hevði ábyrgdina av. Og slíkt er eindómi í øllum heiminum. Eisini tá hugsað verður um, at revsararnir royndust enn verri í politikki og nú leita aftur í tað hølið, teir komu frá.

Soleiðis talar góðsken í fylking Javnaðarflokksins nú til løtingsvalið fyri seg sjálva, og politiska virksema flokksins hesi bæði seinastu árin hevur eysynliga verið landi okkara til miklan skaða. Tað gongur sjón fyri søgn av teirri skrivning, hvalg flokksins, Sosialurin, hevur borið fram um marknatrætuna við bretar, har blaðið allastaðni við affiningum móti stóðutakan landsstýriss gongur ímóti áhugamálu føroyinga og ger seg til tíðindablað breta. Døminu eru ov nógv at nevna í stuttari blaðgrein, men øll eru til taks, um nakar er íiva, nú kvit hevur verið um marknatrætuna nakad leingi.

Kvinnan í marknatrætumálum kemur av, at Javnaðarflokkurin hevur funnið annad mál, bankatrætumálið, har hann kann skaða landsins sitandi stýri, so liggur vertin á, at all Føroya fólk verður rakt, og nagatodn kemur í hesi størmál, sum bæði enda í rættarsak, soleiðis sum Javnaðarflokkinum dæmar best.

Og bankamálið er, sum øll vita, kryptslungi Javnaðarflokksins frá 1992/93, og henda vend, málið nú hevur tikið, síðan formaður Javnaðarflokksins varð valdur á fólkating, og blóðspiln millum javnaðarflokkarnar háðar tók dák á seg, ta formansvalið í fólkatinginum varð avgreitt, er Føroyum til alstóran skaða.

Seinasta hendingin, nú Poul Nyrup Rasmussen, hamskiftur orsakað av illstøðni við Jóannes Eidesgaard háðar Føroya Landsstýri við størstu vanvirðing, minnir júst um Mogens Lyktoft, sum í 1992/93 eyðmýkti táverandi lögmann, Maritu Petersen, sum varð noyðd at lýða harrabod og kyssa mis-kunnarleysa koyrlíð danska figgjamálaráðharrans.

Bankatrætumálið er nú endad í einum sakamáli orsakað av politikki Javnaðarflokksins síðan fólkatingsvalið, og breiðkjaftaða sejan um, at «vi skal tale sammen, se fremad i gensidig respekt» o.s.fr. er tradkø undir fót av javnaðarflokkunum báðum. Tað er sera iva-samt, um eitt sakmál (dóm-arakanning) er góð loysn fyri okkum tí

1. Táverandi lögmaður, Marita Petersen, góðendi partabrevabýtið treytalest sam-svarandi til máltili búskapar-

ráðsins greitt tilskilað uttan mun til sanna virðið av partabrevunum í Føroya Banka. Koyrlíð hjá Mogens Lyktoft dugir ikki sum umbergir í einum sakamáli.

2. Vit hava her á landi dóm fyri, at eingin kann siga seg tiknan við nøsini, tá ein sjálvur hevur havt fullan kunnleika og málsmíni.

Hetta er ársarsliga støðan í dag, og allan vegin sært tú slóð Javnaðarflokksins fimtan ár aftur í tíðina, tá annars dugnaliga leiðsla flokksins misti tamarhaldið. Og tað er eingin trappuskálpolitikur, ið byggiir hesum landi borð fyri báru, hóast løtingsvalevni Javnaðarflokksins geyla av øllum alvi, at Javnaðarflokkurin er til reiðar at taka við landsins leiðslu. Spørni eiga at ræða allar føroyingar og minna á, at jarnbrot úr tonglatilfari er svikaligt ambóð.

Lopra tann 12. april 1998
Jákup Jeensen
løgtingsmaður

Í mong ártíggju hevur verið eitt reiðiliga gott, pragmatiskt samarbeiði millum Sambandsflokkinn og Javnaðarflokkinn. Tað, sum hevur knýtt flokkarnar saman, man hava verið, at teir hava somu grundleggjandi hug-sjónina um hitt einstaka menniskja, og at politikkur í stóran mun snýr seg um at geva tí einstaka menniskjan so góðar umstøður í sam-felagnum sum møguligt. Hesin hugburður hevur afturspeglad seg í tí sosialpol-itikki, sum fórdur hevur verið her á landi seinastu fimti árin.

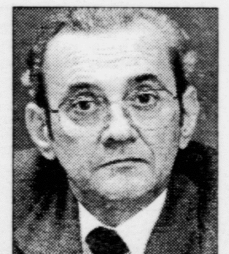
At Javnaðarflokkurin fyrst at leggja sjógv millum seg og flokkinn upp undir valini hevur roynt at givið sær sjálvum æruna fyri øll tey sosiala framstigiini, sum hend eru, mugu vit bara taka fyri tað, tað er; eisini tí freistingini er lætt at falla fyri.

Í komandi árum stendur føroyska samfelagið eins og onnur samfelag um okkara leiðir yvir fyr eini stórar avbjóðing. Hvussu fara vit at tryggja tí alsamt vaksandi talinum av gomlum ein tryggan og mannsmóndi aldurdóm? Okkara flokkur er ein sosialt sinnadur flokkur, sum gongur inn fyri at reka ein aktivan sosial-politikki. Tað merkir millum annað at vit vilja virka fyri at hækka pensiónirnar, so tey eldru og brekaðu fara at merkja, at tey fáa peninga-liga rúmari ræsur.

Higartil hava heima-stýr-isflokkarnir verið samdr um, at ríkisfelagsskapurin er ein fyrirteytin fyri, at okkara skúla-, heilsu- og almannaverk er á einum for-svarligum stigi. Men nú hava bæði Sjálfstýrisflokkurin og Javnaðarflokkurin slept sínum stuði til ríkis-felagsskapin og eru farnir yvir á tann veingin, sum vendir øllum samstarvi við Danmørk bakið. Teir eru báðir vorðnir loysingar-flokkar og eru fúsir at kvitta ta aldargomlu samvinnuna, sum verið hevur. Sambandsflokkurin stendur so-statt einsamallur sum gar-antur fyri, at vælfærin í fø-royska samfelagnum verður tryggjað í komandi tíð.

Tað skolar ein bylgja av misnøgð við danir útyvir land okkara í hesum døgum. Henda misnøgðin kann lætt føra við sær, at óbótandi skjór koma í samarbeiðið landanna millum. Nývalda umboð Javnaðarflokksins á Fólkatingi sveik givin lyfti við formansvalið og gjørdi harvið donsku floksfelagar sínar til látnar. Tað var vorðið sum tókk fyri sjeftifimm ára samstarv millum danska og føroyska Javnaðarflokk-in. Men harum teir.

Tað, sum misnøgð føroy-inga botnar í, er tann stóra skuldin, sum teir flokkar, sum regjordu í her á landi 1985-88, settu Føroya fólk í. Tað átti væl ikki at undrað nakran, at danir, eftir at Fø-oyar vóru farnar á hús-

gang, settu treytir við fyrst at úvirkta okkara uttan-landsskuld upp á 7 mia. kr. Men helst munnu teir sam-eindu loysingarflokkarnir ikki vera av somu uppfatan. Ella kanska fortreyingja teir tann veruleikan, at tað vóru teir sjálvir, sum vóru upp-runin til ta vanlagnu, okkum hevur verið fyrst seinastu tíggju árin. Tevilja vaska sína dökku samvitsku av sær við at kvitta við danir her og nú.

eingin ivi man vera um, at vanligi føroyski borgarin kortini hugsar nógv djúpari enn so. Hann veit, at tað nyttar einki at renna undan ábyrgdini mugu rinda tað, ið vit skylda. Síðani kunnu vit fritt hyggja eisini danir inn í eyguni og halda fram við tí góðu samvinnu, vit hava havt við teir í nógvur öldir.

Eilif Samuelson